

[Justitsministeren.]

Regerings Side. En Beskyldning derfor er ganske uhjemlet.

Det ærede Medlem var bedrøvet over Udsigten til, at Yachtklubbens Medlemmer ikke maatte faa Lov til at gaa med den Kasket, de nu har. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at det vil ikke blive dem forbudt. (*Christmas Møller*: Det er jo forbudt!). Nej, det er ikke. Det vil de meget let kunne faa Tilladelse til, naar de bare spørger, akkurat ligesom en Sangforening med dens Kasketter og sligt. Det er slet ikke det, der skal rammes, og det vil heller ikke blive ramt.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at det skulde forbydes Idrætsfolk at færdes i deres Idrætsdragt. Saa vidt jeg ved, øver Idrætsfolk deres Idræt i denne Dragt, men gaar i Almindelighed ikke rundt og paraderer i den. Det er, saa vidt jeg ved, kun Spejderkorps og lignende Korps, der gør det, og de kan beholde deres Uniform, saa længe de er Børn, til de bliver 14 Aar. Det er rimeligt, at Børn kan sætte Pris paa saadant noget, men hvorfor skal voksne have saadanne smaa Barneglæder, det behøver de ikke, de kan finde bedre og ædlere Fornøjelser. De frivillige Korps begunstiges jo derved, at de faar Lov til at benytte deres Uniform under Øvelsen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde sig jo megen Umage med at faa holdt en stor Tale i Aften. Han var ivrig for, at man skulde have Lov til at bære Uniform, ogsaa for Klassebevidsthedens Skyld. Jeg maa sige, at jeg giver ikke meget for en Klassebevidsthed, der skal give sig Udslag i en Uniform, den Slags Klassebevidsthed er ikke værdifuld. Hvis Fascismen var en truende Fare her i Landet, var det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen en farlig Mand, for han baner Vejen, som jeg før sagde, netop for Fascismen. Det ærede Medlem har ingen Grund til at haane de tyske Socialdemokrater, for hvad har Kommunisterne gjort overfor Fascismen i Tyskland? Har de sat haardt imod haardt, som det ærede Medlem krævede, at Socialdemokraterne skulde have gjort? Nej, jeg har ikke mærket andet end, at de har tiet ganske stille og dukket Hovedet. Nu var Tiden forbi til at gøre Støj paa Gaden, Frugten af al Kommunisternes Støj var kommet, men den var slet ikke morsom for Kommunisterne selv.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil hævde, at der ingen Ytringsfrihed er her i Danmark, maa jeg dog sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Op-

træden er et levende Vidnesbyrd om, at vi har en meget vidtgaende Ytringsfrihed i Danmark.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som skulde benytte Lejligheden til her i Aften paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag at holde en politisk Tale med store Synspunkter, kom ind paa Betragtninger, som ogsaa førte ham til at fremføre Bemærkninger, der tangerede Udtalelser, jeg er fremkommet med, belysende Socialdemokratiets og Kommunismens Historie. I og for sig kunde man finde, at Anledningen her var noget søgt, men da det ærede Medlem nu har benyttet denne Anledning, finder jeg det rimeligt, da jeg sidder og hører paa de Udtalelser, der fremføres, at jeg fremkommer med et Tilsvar til det ærede Medlem.

Jeg skal ikke her i Aften — det ærede Medlem og jeg har jo for saa vidt diskuteret Spørgsmaalet en Gang før, nede i Køge — komme dybere ind paa Spørgsmaalet om hele Vurderingen af det tyske Socialdemokratis Stilling i 1918. Det forholder sig saaledes, at det tyske Socialdemokrati utvivlsomt i 1918 har begaaet Ting, som man fra socialistisk Side i senere Tider vil betragte som Fejlgreb, men det skal heller ikke nægtes, at blandt de farligste Modstandere, det socialdemokratiske Parti i Tyskland havde i 1918, var Modstanderne fra Moskva og den den Gang sejrriige Revolution i Moskva. Det er sørgeligt at maatte konstatere det, men det er en Kendsgerning, som det er nødvendigt at have Blikket aabent for, at der har for Vesteuropas Arbejdere ikke været nogen uhyggeligere Modstand end den, der skabtes den Dag, den sejrriige russiske Revolution satte ind paa den agitatoriske Linie: at sejre i Vesteuropa, at gennemføre Verdensrevolutionen i Vesteuropa ved at nedbryde de bestaaende socialistiske Organisationer i disse Lande. Det var det, de tyske Socialdemokrater straks blev stillet overfor i 1918, den Gang de selv skulde gaa til Organiseringen efter Revolutionen, og det er det, de vesteuropæiske Lande siden den Tid Gang paa Gang har været stillet overfor. Nu vil jeg dog sige, at i den første Periode af den russiske Revolutions Historie var det i hvert Fald ikke en Frase, naar de drog frem overfor Vesteuropas Arbejdere og raabte paa Verdensrevolution, men fra Aaret 1921, da Lenin forlod Krigskommunismen og selv gik over til Nep, det nye politiske System, og indrettede sig med Handelstraktater, med Overenskomster med samtlige store